

« българскы, които съществуватъ, и каквы недоста-
тки попълня тя на тѣйзи исторіи? »

И ный съ писателитѣ на реченната критика бы-
хмы направили същитѣ питанія. Защото истина ѣ:
че « За да се поевн новъ учебникъ по нѣкой пре-
« дмѣтъ тогасъ, когато по тоя предмѣтъ съште-
« ствува вече другъ учебникъ, — трѣба първиятъ
« или *стариятъ* въ какво да е отношеніе да има
« недостатки, а че съ новиятъ учебникъ се иска
« да се отстранятъ тѣйзи недостатки. »
(Гл. въ горѣпоменжытыѣ книжки отъ період. списа-
ніе на българ. книжевно дружество, стр. 325 и 329.)

Да са не хвалимъ, но ный имахмы почти си-
чкытѣ тѣзи съображенія предъ видъ, когато са за-
ловихмы да пишемъ исторіята на българскыя народъ,
може бы противъ силытъ си; и готова вече до една
степенъ ный смѣймы да я издадемъ на свѣтъ, въ
двѣ части, отъ които първата е за народытъ, които
са населявали балканскыя полуостровъ преди да до-
дѣтъ тукъ българытъ, а втората ѣ посветена само
на българскыя народъ отъ неговото начало до днесъ.
А издавамы я съ цѣль да послужи не само като
учебникъ въ нашытъ народны училища, но и като
наръчна книга за сѣкыго Българина или чужденеца,
който бы желалъ да са опознай съ старыя славен-
скый міръ, съ българската народность, съ отечес-
твото и миналото наше. — Тукъ нека ми са позво-
ли да кажемъ, че *този мой първый Опытъ* по тѣзи